

Zawarcie traktatu pokojowego i zjednoczenie Niemiec są sprawami niecierpiącymi zwłoki

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok IX nr 196 (2824)

Łódź, wtorek 18 sierpnia 1953 r.

Związek Radziecki przedstawia konkretne propozycje rozwiązania

problemu niemieckiego

Nota ZSRR do rządów Francji, Anglii i USA

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następującą notę, wystosowaną przez rząd radziecki do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i USA w kwestii niemieckiej:

— Rząd radziecki uważa za konieczne zwrócić ponownie uwagę rządów Francji, jak również rządów Anglii i USA na nienormalną sytuację polegającą na tym, że po upływie 8 lat od czasu zakończenia wojny w Europie Niemcy nie mają traktatu pokojowego, pozostają rozbite na część zachodnią i wschodnią oraz nie są równouprawnione w stosunku do innych państw. Sytuacja taka jest sprzeczna z dążeniami miłującymi pokój narodów do utrwalenia pokoju w Europie i jednocześnie stanowi pogwałcenie słuszych narodowych interesów Niemców.

Jeszcze dnia 10 marca 1952 roku rząd radziecki przedstawił do rozpatrzenia rządów Francji, USA i Anglii projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami, wobec którego rządy Francji, Anglii i USA nie zajęły dotychczas stanowiska (projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami łączy się przy niniejszym). Rządy Francji, Anglii i USA nie przedstawiły również swego własnego projektu traktatu pokojowego. Z tego wynika, że rządy trzech wspomnianych państw nie doceniają doniosłości sprawy traktatu pokojowego z Niemcami. Sprawa traktatu pokojowego z Niemcami odwieka się coraz bardziej, za co ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim rządy Francji, Anglii i USA.

Odmawiając rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA poszły inną drogą.

Dnia 26 maja 1952 roku rządy Francji, Anglii i USA wraz z bońskim rządem Adenauera podpisały „traktat o stosunkach między trzema państwami a Niemcami Republiką Federalną”, znany jako „układ boński”, a dnia 27 maja tegoż roku rządy Francji, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga wraz z rządem bońskim podpisały traktat o „europejskiej wspólnocie obronnej”, znany pod nazwą „układu paryskiego”. „Układ boński” oraz „układ paryski” są przy tym nierozdzielnie związane na 50 lat z góry z agresywnym północno-atlantyckim blokiem państw.

Jak wiadomo, sens „układu paryskiego” polega na tym, że w Niemczech zachodnich pod kierownictwem generałów hitlerowskich i innych odwetowców tworzy się siły zbrojne wchodzące w skład tzw. „armii europejskiej”, mającej służyć agresywnym celom bloku północno-atlantyckiego. Zgodnie zaś z „układem bońskim”, Niemcy zachodnie pozostają w sytuacji państwa zależnego, podporządkowanego trzem państwom, które, pomimo nominalnego zniesienia statutu okupacyjnego, zatrzymują swe wojska na terytorium Niemiec zachodnich z nieograniczonym prawem ingerencji w sprawy wewnętrzne zachodniej części Niemiec, co na długie lata utrzymuje ujażdżenie ludności zachodnio-niemieckiej w warunkach reżimu okupacyjnego w zmienionej postaci.

Znaczący to, że układ boński i układ paryski prowadzą do odrodzenia militarystyki niemieckiej i do przekształcenia Niemiec zachodnich w narzędzie agresywnych planów innych państw, roszcujących sobie pretensje do panowania nad światem.

Jak wynika z komunikatu konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Anglii i USA, która odbyła się w lipcu 1953 roku w Waszyngtonie, rządy trzech państw postanowiły kontynuować politykę zmierzającą do realizacji planu utworzenia „armii europejskiej” i włączenia do niej zachodnio-niemieckich sił zbrojnych z generałami hitlerowskimi na czele. Komunikat zaznacza wyraźnie, że „trzej ministrowie spraw zagranicznych potwierdzili swój stanowczy zamiar energicznego prowadzenia polityki, uzgodnionej przez ich rządy w ramach paktu atlantyckiego”. Polityka ta obejmuje prace nad utworzeniem unii europejskiej sześciu krajów Europy, które utworzyły już zjednocze-

nie węgla i stali i których rządy podpisały traktat o „europejskiej wspólnocie obronnej”. Droga, na którą wkroczyły rządy Francji, USA i Anglii w kwestii niemieckiej, prowadzi do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej, do stworzenia niebezpiecznego ogniska nowej agresji, do coraz większego zaostrenia się niebezpieczeństwa nowej wojny w Europie. Iść tą drogą — znaczy to wyrzec się uroczystych zobowiązań międzynarodowych, stawiających sobie za cel popieranie odbudowy Niemiec jako miłującego pokój i demokratycznego państwa, zobowiązań, które zostały przyjęte przez Stany Zjednoczone i Anglię na konferencji poczdamskiej w 1945 roku, i do których przyłączyła się następnie Francja.

Druga droga — to droga odpowiadająca pokojowym celom i zobowiązaniom przyjętym przez cztery państwa w stosunku do Niemiec natychmiast po zakończeniu wojny, droga zgodna z interesami utrwalenia pokoju w Europie. Nie wolno przy tym, rzecz jasna, nie liczyć się z faktem, że od konferencji poczdamskiej minęło 8 lat i że od tego czasu zaszły niemałe zmiany, które powinny być uwzględnione przy ostatecznym uregulowaniu problemu niemieckiego. Jednakże podstawowe cele układu poczdamskiego — współdziałanie w utworzeniu miłujących pokój i demokratycznych Niemiec — wyrażają nadal interesy wszystkich narodów europejskich, nie wyłączając narodu niemieckiego i powinny być zabezpieczone w drodze zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Rozwiązanie tego zadania stworzy warunki dla niebywałego dotąd rozkwitu Niemiec przy ich wielkich możliwościach rozwoju gospodarki i kultury. Nikt nie może zaprzeczyć, że odrodzenie Niemiec jako wielkiego państwa, któremu należy się odpowiednie miejsce wśród innych państw, możliwe jest tylko drogą pokojową i demokratycznego rozwoju państwa niemieckiego, drogą przyjaznej współpracy z innymi państwami dążącymi do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Doświadczenia historii dowodzą, że droga wojny już nie raz prowadziła Niemcy do katastrofy narodowej i że za konsekwencje tego płaćć wysoką cenę naród niemiecki.

Nie ulega wątpliwości, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma pierwszorzędne znaczenie dla uregulowania problemu niemieckiego. Przyczyni się ono w decydujący sposób do utrwalenia pokoju w Europie i umożliwi ostateczne uregulowanie związków z tym zagadnieniem, jakie wyłoniły się w następstwie drugiej wojny światowej, w czym są żywotnie zainteresowane państwa europejskie, które uderzyły od agresji hitlerowskiej, a przede wszystkim sąsiedzi Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami konieczne jest również dlatego, że groźba odrodzenia militarystyki niemieckiej, która dwukrotnie rozpetła wojnę światową, nie jest usunięta, ponieważ odpowiednio uchwały konferencji poczdamskiej wciąż jeszcze nie są wykonane. Traktat pokojowy z Niemcami stworzy dla narodu niemieckiego trwałe warunki pokoju, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako państwa zjednoczonego, niezawisłego, demokratycznego i miłującego pokój, zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami na zasadzie równouprawnienia. Odmawiając rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA motywują to okolicznością, że nie ma jeszcze rządu ogólnoniemieckiego, który by mógł wziąć udział w przygotowaniu traktatu. Jednakże tego rodzaju motyw odmowy rozpatrzenia traktatu pokojowego nie odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy. W rzeczywistości polityka Francji, USA i Anglii pro-

(Dalszy ciąg na str. 2)

Przed III Światowym Kongresem

Studenci polscy przygotowują się na przyjęcie kolegów z całego świata

WARSZAWA (PAP). — Studenci polscy — gospodarze III Światowego Kongresu Studentów, który po zakończeniu Festiwalu Młodzieży w Bukareszcie obradować będzie w stolicy naszego kraju w dniach od 27 sierpnia do 3 września br. z zapalem przygotowują się do przyjęcia przedstawicieli młodzieży akademickiej całego świata.

W dniach kongresu w Warszawie studenci organizują liczne spotkania delegatów z młodzieżą i z załogami zakładów pracy, występy artystyczne oraz ciekawe imprezy sportowe.

Studenci polscy omówią wraz ze studentami innych krajów na spotkaniach nauko-

wych, na które zaproszeni zostali naukowcy polscy i zagraniczni, szereg interesujących ich zagadnień. I tak np. studenci architektury przedyskutują zagadnienia współczesnego budownictwa i rozbudowy Warszawy, a słuchacze wydziałów matematycznych — fizycznych — prace genialnego polskiego astronoma Kopernika oraz współczesne prace z dziedziny matematyki i fizyki.

Młodzież akademicka dyskutować będzie również nad zagadnieniem humanizmu we współczesnej literaturze i sztuce, nad problemem wychowania dzieci i młodzieży w duchu przyjaźni i pokoju oraz nad możliwościami zwiększenia urodzajności gle-

by.

15 dni w bawelnie

Wykonawstwo planu za 15 kow — 107,5 proc., tkalnie — 104 proc., wykończalnie — 98,6 proc.

Nadal nie wykonują planów załogi tkalni: ZPB im. Bytomskiej i Żelazskich ZPB oraz przedziałnie średniopiętne ZPB im. Rewolucji 1905 r., ZPB im. Armii Ludowej, ZPB im. Bytomskiej i Żyrardowskiej ZPB. Nierównomiernie pracują również załogi wyko-

Pella utworzył rząd

RZYM (PAP). — Dnia 17 bm. nowy rząd włoski, sformowany przez Pella, został zaprzyszczony przez prezydenta Einaudi'ego. W skład rządu wchodzi jedynie członkowie chrześcijańskiej demokracji. Prasa chadecka zamieszcza artykuły, w których uświadcza przekonanie opinii publicznej, że nowy rząd ma charakter ściśle „administracyjny” oraz, że w skład jego wchodzi „fachowcy” a nie politycy.

Obrady Zgromadzenia Ogólnego ONZ

NOWY JORK (PAP). — Dnia 17 bm. rozpoczęły się obrady Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie koreańskiej.

Rozwiązanie Medzlisu

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi: Rozgłoszona teherańska podaje, że premier Iranu Mossadik rozwiązał Medzlis (izba niższa parlamentu irańskiego).

W walce o jedność

W całych Niemczech nie ustają wystąpienia szerokiej rzeszy ludności, żądającej przywrócenia jedności kraju. Rząd Adenauera, reprezentujący interesy najbardziej reakcyjnych grup zachodnio-niemieckich monopolistów, brutalnie występuje przeciw wszystkim przejawom walki o zjednoczenie. Na zdjęciu — adenauerowska policja w Monachium usiłuje rozprościć demonstrację mieszkańców.

Apel IV Festiwalu do młodzieży świata

DRODZY PRZYJACIELE! My, uczestnicy IV Festiwalu Młodzieży i Studentów, zebrałiśmy się w atmosferze pokoju i przyjaźni. Spotkanie nasze pełne promiennej radości i zaufania dowiodło, że młodzież może zawsze, niezależnie od poglądów i wierzeń, osiągnąć wzajemne zrozumienie.

Pragniemy szczęścia. Chcemy, aby zwyciężył pokój i przyjaźń, które otworzą nam drogę ku lepszej przyszłości. Wzywamy młodzież całego świata do zjednoczenia swych młodych sił.

W imię trumfu idei rokowań pokojowych nad stosowaniem siły — tak jak to się stało dzięki rozejmowi w Korei; w imię tego, by każdy naród był gospodarzem swego kraju, by między narodami panowały stosunki wzajemnego zaufania oparte na zasadzie równouprawnienia;

w imię ożywającej młode pokolenie nadziei na lepszą przyszłość, w imię poszanowania świętych praw młodzieży;

w imię wszechstronnego rozwoju wymiany kulturalnej i sportowej przyczyniającej się do zacieśnienia kontaktów między młodzieżą różnych krajów.

Młodzieży! Łączmy się, by ziciły się nasze pragnienia i nadzieje na lepszą przyszłość. Młodzieży całego świata, naprzód!

Nieudana próba zamachu stanu w Iranie Szach uciekł do Iraku

LONDYN (PAP). — Jak donosi z Teheranu, w nocy z dnia 15 na 16 sierpnia br. oddziały gwardii przybocznej szacha podjęły próbę dokonania zamachu stanu. Spiskowcy aresztowali ministra spraw zagranicznych — Husseina Fatemi i zaatakowali rezydencję premiera Mossadika. Rankiem 16 sierpnia oddziały wojskowe, popierające Mossadika, przywróciły porządek. Polcja dokonała licznych aresztowań. Wśród zatrzymanych znajduje się m.in. minister dworu — Amiri oraz dowódca gwardii przybocznej szacha — plk Nassiri, który stał na czele spiskowców.

Po nieudanej próbie zamachu szach Iranu wraz ze swą małżonką uciekł do stolicy Iraku — Bagdadu. Irański minister spraw zagranicznych, Fatemi, oświadczył,

że szach będzie musiał abdykować.

16 sierpnia odbyła się w Teheranie potężna demonstracja na znak protestu przeciwko próbie zamachu stanu. Demonstranci domagali się wydalenia obywateli amerykańskich z Iranu, detronizacji szacha i oddania go pod sąd.

Amerikanom, znajdującym się w Iranie, ambasada USA kazala nie opuszczać mieszkan.

Próba dokonana zamachu stanu nie była niespodzianką. Pismo postępowe „Szabast” zamieszczało w dniu 15 bm. artykuł, w którym donosiło o przygotowywaniu do zamachu stanu, wskazując, że na czele spisku stoi plk Nassiri. Dzennik ten oskarżał amerykańskiego generała Schwarzkopfa, b. szefa żandarmerii irańskiej, o zorganizowanie spisku Schwarzkopf przybył przed dwoma tygodniami do Teheranu, gdzie był przez kilka dni gościem szacha. Następnie udał się do Pakistanu, by spotkać się z bratem szacha i stamtąd kierować akcją.

Rząd ZSRR zaprasza do Moskwy delegację rządową NRD

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

W dniu 15 sierpnia 1953 r. minister spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich W. M. Molotow przyjął szefa misji dyplomatycznej Niemiec Republikę Demokratyczną Rudolfa Appelta i złożył oświadczenie, w którym stwierdził m. in.:

„Rząd radziecki postanowił zaprosić do Moskwy na dzień 20 sierpnia delegację rządową Niemiec Republikę Demokratyczną.”

Przybycie delegacji Niemiec Republikę Demokratyczną

umożliwi wypracowanie oświadczenia niemieckiego, Rząd radziecki ma nadzieję, że będzie to nowym doniosłym etapem w dalszym rozwoju przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną.”

BERLIN (PAP). — Urząd prasowy przy Prezisie Rady Ministrów NRD podał do wiadomości, że dnia 12 sierpnia odbyło się

nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów NRD w związku z decyzją rządu radzieckiego w sprawie zaproszenia delegacji NRD do Moskwy.

Rada Ministrów NRD wyraziła jednomyślnie przekonanie, że nota rządu radzieckiego otwiera realną drogę do pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej.

Rada Ministrów wybrała jednogłośnie delegację rządu NRD, która będzie w drodze do Moskwy. W skład delegacji wchodzi m. in. minister spraw zagranicznych, by wyrazić za zaproszenie, oraz za wszechstronną, bezinteresowną pomoc okazaną Niemcom, Republice Demokratycznej.

LONDYN (PAP). Teherański korespondent Agencji Reutersa donosi, że rząd Mossadika, po zlikwidowaniu zamachu stanu, opanował całkowicie sytuację. Ludność Iranu manifestuje nadal swe oburzenie przeciwko sprawcom zamachu i przeciwko zbiegłym szachowi. Prasa irańska pisze, że szach powinien być nie tylko zdeponowany, lecz i pociągnięty do odpowiedzialności jako zdrajca ojczyzny.

W związku z pobytem szacha w Iraku, rząd irański wystosował do rządu irackiego memorandum, w którym ostrzega Irak przed ewentualnymi incydentami politycznymi, do jakich mogłoby dojść między obu krajami w wypadku, gdyby zbiegły szach rozwinął tam działalność polityczną, wymierzoną przeciwko interesom Iranu.

Nota ZSRR do rządów Francji, Anglii i USA

(Dokończenie ze str. 1)

wadzi do tego, że nie tylko rozpatrzenie sprawy traktatu pokojowego odwieka się coraz bardziej, lecz jednocześnie odwieka się również rozstrzygnięcie kwestii utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, polityka ta zmierza bowiem do tego, by utrwalić rozbiór Niemiec, by nie dopuścić do przywrócenia jednolitej Niemiec.

Obecnie stosowane są coraz to nowe środki nacisku w tym celu, by układy bońskie i paryski zostały ratyfikowane przez odnośne państwa bez względu na poważny sprzeciw ze strony parlamentów niektórych państw. Nacisk ten, zwłaszcza ze strony rządu USA, zmierza do tego, by przyspieszyć utworzenie sił zbrojnych Niemiec zachodnich i włączenie ich do przewidzianego układem paryskim „armii europejskiej”, ażeby, uzależnione od państw bloku północno-atlantycznego Niemcy zachodnie przekształcić w narzędzie realizacji planów tego bloku. Ale włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i zarazem do bloku północno-atlantycznego będzie oznaczało, że nie można już będzie traktować Niemiec zachodnich jako państwa miłującego pokój. Włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno-atlantycznego uniemożliwi połączenie Niemiec zachodnich i wschodnich w jednolite państwo. Miłujące pokój narody całej Europy zainteresowane są w utworzeniu jednolitych i miłujących pokój Niemiec, podobnie, jak zainteresowany jest w tym sam naród niemiecki. Z chwilą jednak, gdy rząd boński włącznie Niemcy zachodnie do agnetycznego bloku północno-atlantycznego zjednoczenia Niemiec zachodnich i wschodnich stanie się niemożliwe. Właśnie dlatego przeważająca większość Niemców nie tylko w Niemieckiej Republice Demokratycznej, lecz i w Niemczech zachodnich występuje przeciwko planom rządu Adenauera, mającym na celu wciągnięcie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno-atlantycznego; pod tym względem cieszą się oni poparciem miłujących pokój narodów całej Europy.

Z powyższego wynika, że polityka rządów Francji, USA i Anglii, podobnie jak rządu Adenauera, zmierza nie do zjednoczenia Niemiec i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, lecz do tego, by na długie lata utrzymać rozbiór Niemiec. Polityka taka wymierzona jest bezpośrednio przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego. A zatem odmowa rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami pod pretekstem, że nie ma rządu ogólnoniemieckiego nie odzwierciedla rzeczywistych motywów tej odmowy.

Z powyższego wynika również, że obecna polityka rządów Francji, Anglii i USA wymierzona jest zarówno przeciwko rozwiązaniu kwestii traktatu pokojowego, jak i przeciwko zjednoczeniu Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego.

Rządy Francji, Anglii i USA, zamiast rozwiązać kwestię utworzenia ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego, występują z inną propozycją. Proponują one omówienie kwestii wyborów ogólnoniemieckich, lecz ograniczają tę sprawę do rozpatrzenia przez cztery mocarstwa ich propozycji w sprawie powołania tzw. komisji neutralnej złożonej z przedstawicieli państw obcych „do badań mających na celu stworzenia warunków” dla przeprowadzenia tych wyborów. Nie można tego oceniać inaczej niż jako próbę oddania organizacji wyborów w Niemczech w ręce mocarstw obcych, narzucenia w tym celu narodowi niemieckiemu wszelkiego rodzaju obcych „kontrolerów”, jak gdyby chodziło nie o Niemcy, mające za sobą wieloletnie tradycje demokratyczne, lecz o jakąś kolonię wyzuta z wszelkich praw. Propozycja taka prowadzi do odsunięcia narodu niemieckiego od decyzji w jego sprawach wewnętrznych, jest wyrazem jaskrawej nieufności do narodu niemieckiego i — rzecz naturalna — wywołuje opór ze strony szerokich kół ludności Niemiec.

Wspomniana propozycja rządów Francji, Anglii i USA sprzeczną jest w swej istocie z zasadami demokracji, które znalazły wyraz w uchwałach poczdamskich. Propozycja ta — jak oświadczyli trzy mocarstwa — uzgodniona została z rządem Adenauera, który służy interesom największych monopolów kapitalistycznych w Niemczech zachodnich, który udziela coraz większej swobody wczorajszym hitlerowcom i jawnym faszystom, w celu zdławienia niemieckich sił demokratycznych, który jest tubą skrajnych nacjonalistów i odwetowców niemieckich, dążących do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej i do nowych wojen zaborczych. Nie wolno przy tym zapominać, że rząd Adenauera występował stale przeciwko samej już możliwości uzgodnienia polityki czterech mocarstw w kwestii niemieckiej, związał bowiem w całej pełni swe losy z planami odbudowy militarystyki niemieckiej, z planami przygotowania nowej wojny w Europie. Właśnie w imię tych celów antynarodowych dąży on do ratyfikacji układów paryskiego i bońskiego, mimo iż układy te są sprzeczne z interesami narodowymi Niemców i oznaczają przekształcenie Niemiec zachodnich w państwo zależne, ujarzmienie ludności zachodni-niemieckiej na długie lata.

W ten sposób ani układ paryski, ani układ boński nie mają nic wspólnego z interesami

przywrócenia jednolitej Niemiec demokratycznych, a rzeczywiste cele tych układów wymierzone są przeciwko podstawowym zasadom konferencji poczdamskiej, na której Stany Zjednoczone, Anglia i ZSRR, jak również później Francja postanowiły zapewnić odbudowę zjednoczonych Niemiec jako miłującego pokój i demokratycznego państwa.

Z powyższego wynika, że kwestia przywrócenia jednolitej narodowej Niemiec demokratycznych była i pozostaje dla narodu niemieckiego zagadnieniem podstawowym, w którego rozwiązaniu zainteresowane są miłujące pokój narody całej Europy. Zadanie wymówki nie mogą usprawiedliwić dalszej zwłoki w tej sprawie, ponieważ w obecnych warunkach główna odpowiedzialność za rozwiązanie tego problemu spoczywa na rządach USA, Anglii, Francji i ZSRR. W każdym razie nie wolno odrzucać takich kroków, które mogą przyczynić się choćby do stopniowego rozwiązania problemu zjednoczenia Niemiec, utworzenia ogólnoniemieckiego państwa demokratycznego.

Rząd ZSRR zwraca się do rządu Francji, jak również do rządów Anglii i USA z propozycją podjęcia już teraz praktycznych kroków zmierzających do uregulowania problemu niemieckiego.

Zgodnie z powyższym rząd radziecki uważa za rzecz niecierpiącą zwłoki rozwiązanie następujących podstawowych problemów w stosunku do Niemiec:

1. Zwolnienie konferencji pokojowej dla rozpatrzenia problemu traktatu pokojowego z Niemcami.

Rząd radziecki sądzi, że tego rodzaju konferencja z udziałem wszystkich zainteresowanych państw może być zwołana w ciągu najbliższych sześciu miesięcy i nie widzi podstaw do dalszego zwlekania ze zwołaniem konferencji pokojowej. Wszystkie prace wstępne związane z przygotowaniem traktatu pokojowego z Niemcami mogłyby być zakończone we wskazanym terminie. Jest przy tym rzeczą ważną zapewnić odpowiedniego udziału przedstawicieli Niemiec we wszystkich stadiach przygotowania traktatu pokojowego oraz na konferencji pokojowej. Zanim utworzony zostanie tymczasowy rząd ogólnoniemiecki, mogłyby uczestniczyć w przygotowaniu traktatu pokojowego przedstawiciele istniejących rządów Niemiec wschodnich i zachodnich.

2. Utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich.

W celu utworzenia jednolitej narodowej Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, rząd radziecki proponuje, aby parlamenty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, przy szerokim udziale organizacji demokratycznych, utworzyły tymczasowy rząd ogólnoniemiecki. Rząd taki może być powołany do życia w drodze bezpośredniego porozumienia między Niemcami wschodnimi i zachodnimi przez zastąpienie istniejących obecnie rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej. Jeśli okaże się to zbyt trudne w chwili obecnej, można będzie utworzyć tymczasowy rząd ogólnoniemiecki również przy zachowaniu na pewien okres czasu rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej; w tym ostatnim wypadku tymczasowy rząd ogólnoniemiecki będzie, rzecz jasna, pełnił w pierwszym stadium jedynie ograniczone funkcje. Ale również w tej sytuacji utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego stanowić będzie realny krok naprzód na drodze do zjednoczenia Niemiec, którego całkowita, ostateczna realizacja powinno być utworzenie rządu ogólnoniemieckiego na podstawie prawdziwie wolnych wyborów ogólnoniemieckich.

Zadania tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego:

a) Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki mógłby rozwiązywać takie niecierpiące zwłoki problemy o znaczeniu ogólnoniemieckim, jak reprezentacja Niemiec w pracach nad przygotowaniem traktatu pokojowego, jak również reprezentacja w organizacjach międzynarodowych; niedopuszczenie do wciągnięcia Niemiec do koalicji lub sojuszków wojskowych, skierowanych przeciwko jakimkolwiek państwom, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w wojnie z Niemcami hitlerowskimi; problemy obywatelstwa niemieckiego; zapewnienie nieskrępowanej działalności partii i organizacji demokratycznych oraz niedopuszczenie do istnienia faszystowskich, militarystycznych i innych organizacji odnoszących się wrogo do demokracji i do sprawy zachowania pokoju; rozszerzenie stosunków handlowych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi; sprawy dotyczące transportu, łączności pocztowej i telegraficznej — sprawy dotyczące swobodnego ruchu ludzi i przewozu towarów, niezależnie od ustanowionych granic strefowych —, rozwijanie stosunków gospodarczych i kulturalnych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi oraz inne problemy, dotyczące interesów całego narodu niemieckiego.

b) Głównym zadaniem tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego powinno być przygotowanie i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich, w wyniku których sam naród niemiecki, bez ingerencji obcych mocarstw, rozwiąże kwestię społecznego i państwowego ustroju Niemiec demokratycznych.

Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki powinien opracować projekt ogólnoniemieckiej ordynacji wyborczej, która by zapewniła prawdziwie demokratyczny charakter wyborów ogólnoniemieckich, udział wszystkich organizacji demokratycznych w wyborach, i która by nie dopuściła do nacisku wielkich monopolów na wyborców. Od swobodnej decyzji tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego powinna być uzależniona sprawa celowości sprawdzenia, czy w całych Niemczech istnieją warunki, konieczne dla przeprowadzenia wyborów demokratycznych, jak również sprawa podjęcia kroków, zmierzających do zapewnienia takich warunków. Równocześnie rząd radziecki uważa za konieczne, by rządy Francji, USA, Anglii i ZSRR podjęły kroki w celu przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich w warunkach prawdziwej wolności wykluczającej wszelki nacisk ze strony obcych mocarstw w czasie wyborów.

3. Złagodzenie finansowo - gospodarczych zobowiązań Niemiec, powstałych w wyniku wojny.

Z uwagi na fakt, że Niemcy wykonały już znaczną część swych zobowiązań finansowo-gospodarczych w stosunku do ZSRR, Francji, Anglii i USA, powstałych w wyniku wojny, i z uwagi na konieczność ułatwienia sytuacji gospodarczej Niemiec, rząd ZSRR uznaje za sprawę niecierpiącą zwłoki powzięcie w związku z tym odpowiednich decyzji.

a) Rząd radziecki uznaje za rzecz konieczną, aby poczynając od 1 stycznia 1954

roku Niemcy zwolnione zostały całkowicie od spłaty odszkodowań, jak również od spłaty czterem mocarstwom powojennych długów państwowych z wyjątkiem zadłużenia wynikającego z zobowiązań handlowych.

b) Rząd radziecki uważa również za rzecz konieczną obniżenie wysokości wydatków związanych z pobytom wojsk czterech mocarstw na terytorium Niemiec. W tym celu rząd radziecki proponuje, by sumy wydatków na utrzymanie tych wojsk nie przekraczały rocznie 5 proc. dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, a w każdym razie nie przekraczały sumy wydatków okupacyjnych z roku 1949, kiedy na wysokość wydatków okupacyjnych nie wpłynęło jeszcze utworzenie bloku północno-atlantycznego. Rząd radziecki proponuje jednocześnie zwolnić Niemcy całkowicie od spłaty długów, które po roku 1945 powstały z tytułu okupacyjnych wydatków czterech mocarstw poza granicami Niemiec.

Rząd radziecki wyraża przekonanie, że porozumienie między ZSRR, Francją, USA i Anglią w kwestii niemieckiej i powzięcie już w najbliższym czasie decyzji w sprawie wyliczonych powyżej propozycji wpłynie na zmniejszenie napięcia w stosunkach międzynarodowych, przyczyniając się tym samym do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

MOSKWA, dnia 15 sierpnia 1953 roku.

Projekt rządu radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami

(przedstawiony przez Rząd ZSRR w dniu 10 marca 1952 r.)

Od chwili zakończenia wojny z Niemcami upłynęło blisko 7 lat, a jednak Niemcy wciąż jeszcze nie mają traktatu pokojowego, znajdują się w stanie rozbięcia, pozostają nadal nierównouprawnione w stosunku do innych państw. Takim nierównouprawnieniem stanowi rzecz należyć konieczność położenia kres. Odpowiada to dążeniom wszystkich narodów miłujących pokój. Bez jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami nie można zapewnić sprawiedliwego ustosunkowania się do słusznych narodowych interesów Niemców.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma doniosłe znaczenie dla utrwalenia pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami pozwoli na ostateczne rozwiązanie problemów, które wynikły w następstwie drugiej wojny światowej. Rozwiązanie tych problemów odpowiada żywotnym interesom państw Europy, które ucierpiały wskutek agresji hitlerowskiej, zwłaszcza zaś sąsiadów Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami przyczyni się do polepszenia ogólnej sytuacji międzynarodowej i tym samym do ustanowienia trwałego pokoju.

Konieczność przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami podyktowana jest faktem, że niebezpieczeństwo odbudowy militarystyki niemieckiej, który rozpętał dwukrotnie wojnę światową, nie zostało usunięte, ponieważ wciąż jeszcze nie są wykonane odpowiednie uchwały konferencji poczdamskiej. Traktat pokojowy z Niemcami powinien stworzyć gwarancje uniemożliwiające odrodzenie militarystyki niemieckiej i wznowienie agresji niemieckiej.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami stworzy trwałe warunki pokoju dla narodu niemieckiego, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako jednolitego, niezawisłego, demokratycznego i miłującego pokój państwa, zgodnie z uchwałami poczdamskimi i zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami.

Wychodząc z tego założenia, rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji postanowiły przystąpić niezwłocznie do opracowania traktatu pokojowego z Niemcami.

Rządy ZSRR, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji uważają, że przygotowanie traktatu pokojowego powinno nastąpić przy udziale Niemiec reprezentowanych przez rząd ogólnoniemiecki i że traktat pokojowy z Niemcami powinien opierać się na następujących podstawach:

Podstawy traktatu pokojowego z Niemcami

UCZESTNICY

W. Brytania, Związek Radziecki, Stany Zjednoczone, Francja, Polska, Czechosłowacja, Belgia, Holandia i inne państwa, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w wojnie z Niemcami.

POSTANOWIENIA POLITYCZNE

1. Niemcy zostają odbudowane jako jednolite państwo. Tym samym położony zostanie kres rozbięciu Niemiec i jednolite Niem-

cy uzyskują możliwość rozwoju jako państwo niezawisłe, demokratyczne i miłujące pokój.

2. Wszystkie siły zbrojne mocarstw okupacyjnych powinny być wycofane z Niemiec nie później niż po upływie roku od dnia wejścia w życie traktatu pokojowego. Jednocześnie zlikwidowane będą wszystkie obce bazy wojskowe na terytorium Niemiec.

3. Należy zapewnić narodowi niemieckiemu prawa demokratyczne, aby wszystkie osoby znajdujące się pod jurysdykcją niemiecką bez względu na rasę, pieć, język, czy wyznanie, mogły korzystać z praw człowieka i podstawowych swobód, włączając w to wolność słowa, prasy, kultu religijnego, przeobrażeń politycznych i zebrań.

4. W Niemczech powinna być zapewniona nieskrępowana działalność demokratycznych partii i organizacji, którym należy przyznać prawo swobodnego decydowania o swych sprawach wewnętrznych, organizowania zjazdów i zebrań, korzystania z wolności prasy i wydawnictw.

5. Na terytorium Niemiec nie wolno dopuszczać do istnienia organizacji wrogich demokracji i sprawie utrzymania pokoju.

6. Wszystkim b. wojskowym armii niemieckiej, w tym oficerom i generałom, wszystkim b. członkom NSDAP, z wyjątkiem tych, którzy odbywają karę z wyroku sądownego, za popełnione przez nich zbrodnie, należy przyznać prawa obywatelskie i polityczne na równi ze wszystkimi innymi obywatelami niemieckimi, aby mogli uczestniczyć w budowie miłujących pokój, demokratycznych Niemiec.

7. Niemcy zobowiązują się, że nie będą uczestniczyły w żadnych koalicjach lub sojuszach wojskowych, wymierzonych przeciwko jakimkolwiek państwom, które swymi siłami zbrojnymi brały udział w wojnie przeciwko Niemcom.

TERYTORIUM

Terytorium Niemiec określają granice ustalone na mocy uchwał poczdamskiej konferencji wielkich mocarstw.

POSTANOWIENIA EKONOMICZNE

Nie nakłada się na Niemcy żadnych ograniczeń w dziedzinie rozwoju i gospodarki pokojowej, która powinna służyć wzrostowi dobrobytu narodu niemieckiego.

Niemcy nie będą również skrepowane żadnymi ograniczeniami, jeśli chodzi o handel z innymi krajami, żeglugę morską oraz dostęp na rynki światowe.

POSTANOWIENIA MILITARNE

1. Niemcom zezwoli się na posiadanie narodowych sił zbrojnych (lądowych, lotniczych i morskich) niezbędnych do obrony kraju.

2. Niemcom zezwala się na produkcję wojennych materiałów i sprzętu wojennego, których ilość lub typy nie powinny przekraczać poza ramy potrzeb sił zbrojnych ustalonych dla Niemiec przez traktat pokojowy.

NIEMCY A ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

Państwa, które zawarły traktat pokojowy z Niemcami, poprą prośbę Niemiec o przyjęcie w poczet członków Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Żagiew chłopskiej walki

W tych dniach minęła 16-ta rocznica strajku chłopskiego, który zasięgiem swym objął olbrzymie tereny kraju, zamieszkałe przez około 10 milionów chłopów.

Jak wyglądała sytuacja polityczna w r. 1937, w przededniu wielkiego strajku? Panująca w Polsce burżuazja, która już w 1926 roku w obawie przed rewolucją ludową zamieniła system parlamentarny faszyzmem, choć zamaskowanym zrazu reżimem Piłsudskiego, od roku 1934 przystępuje do wzmocnienia faszyzacji kraju.

Ustawa samorządowa likwiduje faktycznie burżuazyjny samorząd (na jej podstawie unieważniono wybór prezydenta m. Łodzi w 1936 roku), reforma szkolna braci Jędrzejewiczów faszyzuje nauczanie; wprowadza się karę śmierci w zwykłym postępowaniu sądowym; więźniów politycznych zrównuje się w prawach z kryminalistami; Beza Kartuska staje się katow

ciężenia budżetowe na zbrojenia.

Tragiczne położenie klasy robotniczej, stałe obniżanie płac i wzrost armii bezrobotnych doszły do zenitu w latach wielkiego kryzysu 1929-1933. Niestychanie ciężka była sytuacja na wsi. Ogromne zadłużenie, ciężary hipoteczne i podatkowe, uciążliwe opłaty targowe, stała zwyższka cen na artykuły przemysłowe przy jednoczesnym spadku cen na produkty rolne — wszystko to prowadziło do degradacji rolnictwa, do nawrotu średniowiecznych metod uprawy, do sprzedawania artykułów rolnych przez chłopów poniżej kosztów własnych.

Sztandar walki

Wielkiej radykalizacji mas ludowych, walczących z wyzyskiem i faszyzacją kraju, przewodziła klasa robotnicza i jej czołowy oddział — Komunistyczna Partia Polski. W walce o jednolity Front

Ludowy KPP aktywizowała także szerokie masy chłopskie, doprowadzone do rozpaczny swym położeniem ekonomicznym i politycznym. Pod naciskiem mas chłopskich władze Stronnictwa Ludowego zmuszone były w dniu 15 sierpnia 1937 r. proklamować 10-dniowy strajk chłopski. Rezolucja strajkowa głosiła, że w dniach od 16 do 25 sierpnia chłopci winni zaprzestać wszelkiego kupna i sprzedaży, zaniechać wyjazdów do miast, a prace w polu ograniczyć tylko do niezbędnych. Rezolucja domagała się likwidacji systemu sanacyjnego i przywrócenia swobód demokratycznych, rozwiązania sejmiku „mianowców” i rozpisania uczciwych wyborów, stworzenia „rządu zaufania mas”, zapewnienia opłacalności produkcji rolnej i godziwego wynagrodzenia za pracę, prawa do chleba i pracy dla wszystkich, oraz sprawię dliwego podziału dóbr społecznych. Strajk miał więc charakter wyraźnie polityczny i akcentował solidarność chłopstwa z klasą robotniczą.

Strajk objął tereny Małopolski. Wielkopolski i dawnej Kongresówki. Akcja strajkowa rozwinęła się szeroko również i w województwie łódzkim. Straże porządkowe strajkujących zatrzymywały na drogach łamistraszków. Były wypadki podpalenia furmanek na targach oraz niszczenia artykułów rolnych.

Pałka i karabin

W chwili wybuchu strajku niesławnej pamięci premier Stawoj — Składkowski znajdował się na urlopie we Francji. Thumieniem strajku zajął się jego zastępca — min. Paciorkowski. Policja w wielu miejscowościach zaatakowała strajkujących, aresztując komitety strajkowe i straż porządkowe. Chłopi stawiali opór. Doszło do krwawych starć, głównie w powiatach jarosławskim, limanowskim i bocheńskim. Pod Muniną i Majdanem Sieniawskim zabito — 23 i rannych dziesiątki chłopów. Ogółem wg. oficjalnego komunikatu

PAT zabitych było 41 chłopów, a 34 zostało rannych, nie licząc tych, którzy zdołali ukryć się przed władzami.

W krwawych walkach ramie w ramie z chłopami szli komuniści. KC KPP wydał w związku ze strajkiem chłopskim odezwę do ludu pracującego Polski, wzywającą do walki przeciw rządowi nędzy i terroru. Zdradziecka postawa prawicowych przywódców PPS i SL uniemożliwiła jednak wówczas stworzenie Frontu Ludowego i obalenie reżimu sanacyjnego, który pchnął kraj w otchłań klęski wrzesniowej.

Dziś, gdy zwyciężył lud

Dziś po latach, gdy władzę w Polsce sprawuje lud pracujący, tysiące traktorów i kombajnów, wielkie ilości nawozów sztucznych i artykułów przemysłowych, liczne ambulatoria i świetlice wiejskie są widomym wyrazem rozkwitu naszej wsi. Kiedy stosunki między miastem i wsią układają się nie na płaszczyźnie wyzysku i sprzeczności, lecz na płaszczyźnie najsłabszego sojuszu i wspólnoty interesów klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, razem budujących socjalizm, wieczne żywe pozostaną tradycje wspólnej walki przeciw nędzy i wyzyskowi kapitalistycznemu. Walki, której piękną kartę stanowi strajk chłopski w 1937 roku.

W. Orłowski.

Prymityw rolnictwa faszystowskiej Hiszpanii

Rolnictwo faszystowskiej Hiszpanii cechuje prymityw i zacofanie. Na zdjęciu: orka na polach Hiszpanii. Fot. — CAF

Ze strachu przed prawdą

Oczekiwanie na przyjazd 120 dzieci polskich z Westfalii (brytyjska streja okupacyjna) do Polski na kolonie letnie okazało się daremne. Brytyjskie władze okupacyjne dziwnie długo zwlekają z wydaniem zezwolenia na wyjazd, choć jeszcze w czerwcu oficjalnie zapewniły westfalską organizację wychodźców polskich, że nie będą czynić dzieciom żadnych trudności wyjazdowych. Bo i czemuż miano by czynić jakiegokolwiek wstręty żyjącym na obczyźnie kilkumilionowym chłopcom i dziewczętom, gdy otworzyła się

przed nimi możliwość spędzenia wakacji w kraju ojczystym?...

Myslałby kto może, iż zwłoka powstała wskutek troski owości brytyjskiej o... bezpieczeństwo i wygodę transportu dziecięcego... Gdzież tam, nikt nie miał nawet najmniejszego zamiaru zrzucić tego rodzaju kłopotów na głowy brytyjskie. Odpowiedzią brytyjską na zorgani-zowanie całości imprezy wczasowej — tak zresztą, jak podczas corocznych wyjazdów dzieci polskich z Francji, Belgii czy Austrii — był Polski Czerwony Krzyż. A jednak władze brytyjskie, „teoretycznie” zgadzając się na wyjazd, w praktyce — ciągle ignorując interwencje i prośby strony polskiej, zwlekają. Po to, aby przekazać wreszcie całą sprawę... administracji trizoińskiej w Bonn!

Adenauerowi w to grają! Oczywiście z miejsca urzędnicy jego orzekli, że wyjazd dzieci polskich do Polski na wakacje jest „streng verboten”! Rzecz prosta, nie byłoby też sobą, gdyby nie opatrzyli zakazu motywem uzasadniającym. Owszem, jest i motyw: — że taki wyjazd może zagrażać bezpieczeństwu Niemiec zachodnich!... Wyjazd 120 dzieci polskich na wakacje zagraża bezpieczeństwu „federalnej republiki” Kruppa i Guderiana.

Spadkobiercy i kontynuatorzy tych, którzy mordowali dzieci polskie, dali w ten sposób wyraz swej nienawiści do Polski.

Odwetowcom bońskim chodzi niewątpliwie o coś nadto. Gdyby polskie dzieci z Westfalii spędziły wakacje w ojczyźnie, poruczyłyby do rodziców z relacjami — opowiadając o bujnym i radosnym życiu młodzieży w Polsce, o wielkim budownictwie pokojowym, o rozkwicie polskich ziem zachodnich, słowem — o tym wszystkim, co neohitlerowcy i ich imperialistyczni protektorzy i wspólnicy pragnęliby raz na zawsze przesłonić żelazną kurtyną. Tej właśnie prawdy o życiu w Polsce, w kraju demokracji ludowej, boi się p. Adenauer, bo na tle polskiego twórczego życia nazywałby kontrastowo by wypadła rzeczywistość trizoińska — rzeczywistość bezrobocia i przygotowań wojennych.

PAL.

Cmentarzysko słowiańskie sprzed tysiąca lat

OPOLE (PAP). — Ciekawego odkrycia archeologicznego dokonano ostatnio na Opolszczyźnie. Na polach spóldzielni produkcyjnej w gromadzie Krzanowice, gmina Czarnowasy (pow. opolski) natrafiono na ślady cmentarzyska słowiańskiego z X wieku.

Na miejsce wykopalisk przybyły ostatnio specjalne komisje wydziałów archeologii i antropologii Uniwersytetu im. Bolesława Bieruty we Wrocławiu w celu przeprowadzenia badań naukowych.

rys. J. Urbanowicz

nią dla opozycji politycznej — głównie dla komunistów; konstyucja 1935 r. — testament polityczny Piłsudskiego — ustala nieograniczoną władzę prezydenta, reakcyjną ordynację wyborczą itd., itd.

Faszyzowskie reformy były wyrazem tego, że burżuazja nie była już w stanie rządzić po staremu, że musiała zdeptać swobody demokratyczne, by siłą zdławić opór mas ludowych. Opór ten rósł w związku z coraz krytyczniejszą sytuacją ekonomiczną, do której prowadził kraj rządu piłsudczykowski, po wolne obcym i rodzimym monopolistom, niosące niestychające zyski syndykatom i trustom, a nędzę ludowi pracującemu miast i wsi.

Zacofanie i nędza

Zadłużenie kraju w wyniku takiej polityki wynosiło już w roku 1935 — 5 miliardów zł., z czego 70 proc. przy padało na Stany Zjednoczone i Francję. Kluczowy przemysł znajdował się w obcych rękach, produkcja spadała. Na głowę mieszkańca przypadało u nas np. 75 kWh energii elektrycznej rocznie, podczas gdy w Szwajcarii wskaźnik ten wynosił 1200 kWh, a nawet w zacofanej Hiszpanii — 120 kWh. Jednocześnie imperialistyczne plany wojenne przeciw Krajowi Rad narzucały narodowi ogromne ob-

Kwiatki z amerykańskiej łączki

„...i dążę do niepokoju...”

Ten potworny wypadek (podobne do niego nie należą zresztą do rzadkości w USA) wydarzył się w Miami na Florydzie. Policjant Paul Minnick wśród białego dnia, bez najmniejszego powodu i bez uprzedzenia, strzelił do przejeżdżającego samochodem Murzyna Jeffersona, zabijając go na miejscu...

Policjant stanął przed sądem oskarżony „o pozbawienie Murzyna Emmeta Jeffersona życia i wolności bez jakiegokolwiek podstawu prawnych”. Amerykański „stróż porządku” nie usiłował nawet zaprzeczać, że strzelał do Bogu ducha winnego Murzyna. Jakże tłumaczył się przed sądem oskarżony? Murzyn jechał jakoby z niedozwoloną szybkością i, jak „wydawało się” policjantowi, miał w ręku broń.

Sąd uniewinnił policjanta. Morderca — rasista cieszy się wolnością.

„MOIM POWOŁANIEM JEST BÓJKA”...

Francuskie organa wojskowe, zajmujące się werbowaniem ochotników na wojnę w koloniach, rozklejały w pobliżu szkół plakaty, na których widnieły skaczący z samolotu spadochroniarz oraz cyniczny napis: „Moim powołaniem jest bójka, moim bogactwem — sława”. Rodzice uczniów wielokrotnie (ale bezskutecznie) protestowali przeciw wywieszaniu podobnych plakatów, demoralizujących młodzież.

Ostatnio — jak donosi paryski „Monde” — jeden z deputowanych Zgromadzenia Narodowego przesłał ministrowi obrony, Plevenowi, list wyrażający oburzenie z powodu „skandalicznych metod werbowania młodzieży do szeregów „skoczaków spadochronowych”. W odpowiedzi minister Pleven — jak

podaje „Monde” — wziął w obronę biura werbunkowe i oświadczył, że „język żołnierski zmienia się znacznie szybko, a nieżył język Akademii Francuskiej”. Zachytnął przy tym modlitwę spadochroniarzy, w której m. in. znajdują się takie słowa:

„Nie pragnę bezpieczeństwa i dążę do niepokoju, kocham burzę i bójki”.

HONOROWY OBYWATEL

Władze bawarskiego miasta Sulzbach-Rosenberg (Niemcy zachodnie) nadały honorowe obywatelstwo Flickowi — jednemu z kierowników hitlerowskiego przemysłu wojennego, faszystowskiemu zbrodniarzowi wojennemu, który został skazany przez sąd amerykański w roku 1947 na 7 lat więzienia i, który został przedterminowo zwolniony. W mieście Sulzbach-Rosenberg znajdują się należące do Flicka zakłady przemysłowe. Reakcyjna większość radnych uczyniła ten gest „w dowód wdzięczności za zasługi Flicka dla narodu”.

„Ojcowie miasta” działają w ścisłe określonym celu: pragną oni zaskarbić sobie względy rządu Bonn, który prowadzi kurs na rehabilitację i odrodzenie faszystów.

„COLLIERS” BANKRUTUJE

A amerykańskie czasopismo „Colliers” jest ciężko chore...

W roku 1951 „Colliers”, jeden z najpoczytniejszych wówczas w USA tygodników ilustrowanych, narobił wiele szumu na cały świat swym niestycznym bezczelnością — nawet jak na amerykańską prasę reakcyjną — wezwaniem do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

„Niecny, prowokacyjny wypadek” — tak określili wystąpienie czasopisma „Colliers” prości ludzie Ameryki i całego świata. „Nigdy nie będę kupować tego pisma, nie chcę go widzieć u siebie w domu” — oświadczył jeden ze stałych czytelników „Colliers’a” w swym liście do redakcji tygodnika. Podobną decyzję powzięły miliony Amerykanów.

Bezczelny wypadek produkujących się na łamach „Colliers’a” pismaków drogo kosztował wydawców tygodnika. Czytelnicy odwrócili się odeń. Pismo zaczęło podupadać.

RAZ NA DWA TYGODNIE

Jak doniosła niedawno prasa amerykańska, „Colliers”, który w ciągu 65 lat ukazywał się regularnie raz w tygodniu, od 7 sierpnia br. będzie wychodził raz na dwa tygodnie. „Time” pisze, że wydawcy tygodnika zdecydowali się na ten krok, aby uratować „chorujące pismo” od ostatecznego bankructwa. Oznak „choroby” nie brakowało. Wszelkie „nowości” wprowadzane w ostatnim czasie przez redakcję tygodnika, wszelkie „reorganizacje” i zmiany w sztabie pracowników nie pomagały; nakład spadł z dnia na dzień. Początkowo gospodarze „Colliers’a” zmniejszali objętość pisma, obecnie zamieniają go w dwutygodnik.

Wydawcy „Colliers’a” nie chcą się przyznać do właściwych przyczyn upadku tygodnika. Tłumaczą to „konkurencją telewizji”. Ale prawdziwą przyczyną jest jasna: „Colliers”, który wystąpił w roli jawnego podżegacza wojennego, tak się skompromitował w oczach amerykańskich czytelników, że po prostu przestali go kupować.

Duży wybór ciężkiej konfekcji i bielizny czeka na nabywców

Hurt i detal odzieżowy przed poważną próbą

Kończą się wakacje, szybkimi krokami zbliża się jesień, okres chłódów i deszczów. Za 3 tygodnie spodziewany jest w sklepach odzieżowo-tekstylnych wzmocniony ruch klientów. Jak przygotowała się do sezonu jesienno-zimowego Centrala Odzieżowa? W jakie nowości zaopatrzone będą sklepy odzieżowe m. Łodzi i województwa? Oto frapujące pytania, interesujące wielu ludzi pragnących nabyć ciepłą jesienkę, zimowe ubranie lub bieliznę.

Opierając się na doświadczeniach ubiegłych okresów, oraz na dokładnej analizie potrzeb ludności pracującej i uwagach klientów, Centrala Odzieżowa przygotowała na nadchodzący sezon jesienno-zimowy duże ilości konfekcji ciężkiej i lekkiej o różnych rozmiarach i gatunkach.

Nie powinny mieć miejsca wypadki, jakie obserwowaliśmy przed kilkunastu miesiącami, gdy w jednym sklepie można było kupić jedynie płaszcze dla wielkoludów, a w drugim na odmiennie ubierać się mogli wyłącznie lilipuci. To samo dotyczy ubrań i poszczególnych części garderoby jak spodni, marynarek czy kostiumów damskich. Znałe są wypadki, że sklep posiadał na składzie suknie damskie dla kobiet szczupłych i wysokich jak „tyki od chmielu”. Inny sprzedawał natomiast wyłącznie kostiumy dla korpulentnych dam wagi około 100 kg. Średnich rozmiarów nie było, bo... zalegały malowniczymi stertami hurtowe magazyny.

Jeżeli takie wypadki powtarzają się obecnie, winę za ten stan rzeczy ponosić będą zarówno kierownicy sklepów jak i magazynierzy C. O., którzy nie należą do segregacji i wydają towar, a odbiorcy nie kontrolują rozmiarów odzieży przyjmowanej do sprzedaży. Centrala Odzieżowa posiada na składach wszystkie numery odzieży i w zależności od zapotrzebowania detaliści powinna wydawać żądane rozmiary. Wykreślenia tłumaczenia lub zwalanie winy przez jedną stronę na drugą nie wytrzymują krytyki. Towar powinien być w sklepach taki, jakiego żąda klient i jaki mu jest potrzebny. Już dziś możemy sobie pozwolić na to, by zaspokajać życzenia i kaprysy kupującego.

GRUNT TO JAKOŚĆ

Jakość sprzedawanych towarów, to rzecz pierwszorzędnej wagi, dlatego aparat bracki w zbycie, a więc w fabrykach i w hurtach, ma wyjątkowo trudne zadanie eliminowania z obiegu w obrocie handlowym pojedynczych sztuk i całych partii wyrobów odzieżowych i dziewiarskich z jakimikolwiek wadami oraz usterkami.

Nie do pomyślenia jest, by na wieszakach sklepów znalazły się płaszcze z nierównymi wszyskami kieszeniami, by klient przymierzający garnitur stwierdzał, że rękawy są nierówne, źle przyszyte guziki, albo nogawki w spodni nie mają tej samej długości itp.

Gdyby zdarzył się wypadek, iż mimo wzmocnionej kontroli technicznej, przy przeglądzie większych partii towaru, trafiło do magazynu sklepowego dzieło brakoroba, w żadnym wypadku okaz taki nie powinien znaleźć się na półkach sklepu. O to postara się już personel handlu uspołecznionego i niezwłocznie zareklamuje u dostawcy.

KONFEKCJA CIĘŻKA

Tyle uwag ogólnych, a teraz kilka interesujących szczegółów odnośnie asortymentu odzieży ciężkiej, bielizny zimowej, męskiej, damskiej i dziecięcej, jaką będziemy mogli już w najbliższym czasie nabywać w sklepach łódzkich i w punktach detalicznej sprzedaży na terenie naszego województwa.

Płaszcze męskich na wata linie z wełny 30 i 60, proc. będzie dużo w szerokim wyborze kolorów, z tkanin o przyjemnych wzorach. Będą to fasony najmodniejsze tegorocznej produkcji. Ceny tych palt będą różnorodne od najtańszych do droższych. Niektóre sklepy są już w te płaszcze zaopatrzone mimo, że jesteśmy jeszcze w pełni lata.

Biuro Wojewódzkie Centrali Odzieżowej spodziewa się w tych dniach dwóch wagonów konfekcji ciężkiej ze Szczecina, skąd m. in. nadejdą płaszcze damskie na wata linie w różnych kolorach a więc beżowe, szare i granatowe.

DLA MŁODZIEŻY

Rodziców i opiekunów młodzieży ucieszy zapewne wiadomość, że w sezonie bieżącym nie będzie trudności z nabyciem jesienno-zimowych płaszczy chłopięcych i dziewczęcych na wata linie w jasnych kolorach, a więc beżowym, szarym i brązowym.

W magazynie C. O. czeka na odbiór przez sklepy detaliczne sportowe kurtki welniane na wata linie, przeważnie koloru szarego, w cenie około 500 zł. za sztukę. Są to kurtki trzyczęściowe powyżej kolan.

DLACZEGO KONIECZNIE „TENIS”?

Sklepy konfekcyjne zaopatrywane są obecnie w duży wybór ubrań męskich i żeńskich 30 i 60-procentowych oraz w ubrania dwurzędowe. Od szeregu lat panuje moda na dwurzędówki granatowe lub brązowe z materiału „tenis” (w białe prążki). Są one robione z wełny czesankowej, która szybko wysycha się na rękawach lub na siedzeniu, natomiast ubrania z wełny zgrzebnej, lub czesankowo-zgrzebnej są praktyczniejsze — zbyt szybko nie wysychają się. Ceny tych ubrań wahają się od 300 do 1300 zł.

Nie każdy jednak chce kupić cały garnitur lecz poszczególnie części np. spodnie. Są one do nabycia w sklepach. Najtańsze spodnie wigoniowe — ciemne możemy już na być za 120 zł., zaś wełniane 30 lub 60-procentowe od 200 do 550 zł.

Dużym popytem cieszą się stosunkowo tanie marynarki welwetowe. Tegoroczna produkcja jest wystarczająca tak, że będziemy się mogli na być bez trudu, przeważnie w kolorze brązowym, w różnych rozmiarach po 320 zł. za sztukę.

Praktyczne są również kurtki i kanadyjki welwetowe, przeważnie brązowe, damskie i męskie a nawet chłopięce.

MODA

WARSZAWSKO - STALINO GRODZKA

W Warszawie i Stalinogrodzie większość kobiet chodzi w płaszcach jesienno-zimowych, koloru khaki. Moda ta nie przyjęła się jeszcze w Łodzi, a szkoda, gdyż płaszcze te są bardzo praktyczne ze względu na swój kolor, a mają tę przewagę nad płaszcami podgumowanymi, że przepuszczają powietrze, są przewiewne, nie brudzą się szybko itp. Cena jest wyjątkowo niska, gdyż taki płaszczyk kosztuje około 200 złotych.

REWELACJE BIELIŻNIARSKIE

Kilka nowości z działu bielizny. Będziemy mogli nabywać ciepłą bieliznę męską, a więc kaftany bawelniane i kałesony długie. Po raz pierwszy ukazuje się w sprzedaży ciepła bielizna męska z tzw. podbiciem, przy czym dzianina używana na podbicie jest miękka i puszysta. Wystarczająca ilość rzuci się na rynek ciepłej bielizny damskiej, a więc reform welnianych, bawelnianych i kompletów damskich w różnych kolorach.

Zapasy pończoch stylowych są dość duże w trzech gatunkach od I do III w sprzedaży znajdują się również pończochy jedwabne i bawelniane. Nie będą mieli kłopotu mężczyźni ze skarpetkami, których przygotowano w dostatecznej ilości i w różnych gatunkach: bawelniane wzmocnione stylomem, skar-

petki tzw. „platery” (bawełna mieszana z jedwabiem), b. tanie i wreszcie skarpetki welniane.

Tyle przyrzeczeń Centrali Odzieżowej, która zapewnia, że do sezonu jesienno-zimowego przygotowana jest należąca. Za kilka tygodni przekonamy się w praktyce, czy przyrzeczenia te będą wypełnione i czy klienci znajdujący w sklepach towary odzieżowe w dużym wyborze, o należytych rozmiarach, dobrej jakości, bez braków i wad.

Zb. Skibicki.

Więcej troski o zieleni

- Apel do mieszkańców Rokicia i Karolewa
- Po łapach chuliganów!

Miasto nasze posiada za mało terenów zielonych. Mimo ciągłej pracy nad zadrzewieniem ilość parków jest jeszcze niewystarczająca. Wobec takiego stanu rzeczy pożalowania godnym jest fakt, że naturalne wyspy zieleni, zwłaszcza na przedmieściach są niszczone.

Oto kilka wymownych przykładów. Wzdłuż ul. Bratysławskiej, po obu jej stronach rosną drzewa i wysokie krzewy, tworząc estetyczną całość z okolicznymi nowymi budynkami. Te właśnie krzewy są ciągle niszczone przez kozy i kro-

wy, które pozbawione nadzoru obgryzają liście, zdzierają korę i łamią gałęzie.

Podobne fakty niszczenia drzew mają miejsce nad rzeką Łódką w okolicach ogrodu botanicznego i ulic Krakowskiej i Kramcowej. Wydaje się, że obywatele z tych dzielnic winni we wspólnym interesie otoczyć opieką zieleni, której w mieście nigdy nie jest za dużo. A chuliganeria winna zainteresować się XV i IX komisariaty M. O.

Kow.

Rury wodociągowe są a wody brak

Gdzie? W domu przy ul. Stalina 48

Jeden z naszych czytelników przeczytał w „Dzienniku Łódzkim” artykuł o niehigienicznym przechowywaniu mięsa w sklepie MHD nr 21 przy ul. Stalina 48. Ponieważ jest mieszkańcem tego domu, sprawa go bardzo interesuje. Dom ten mimo, że posia-

da instalację wodociągową, musi jednak o wodę walczyć, gdyż wody w kranach nie ma!

Była w swoim czasie specjalna rura, która przeprowadzała wodę z sąsiedniej posesji przy ul. Stalina 50 do domu przy ul. Stalina 48, ale przed kilkoma laty ktoś

rurę zniszczył i skradł, wskutek czego mieszkańcy do dziś męczą się bez wody.

HIGIENA BEZ WODY?

Jak wyglądają higieniczne warunki sklepów: mięsnego i spożywczego, znajdujących się w tym domu, nie trudno sobie wyobrazić. Ekspedientki lub sprzedawczki biegają po wodę do sąsiednich posesji, ale nie łatwo ją zdobyć, gdyż np. dozorca domu przy ul. Stalina 46 Jan Godas wymyśla wulgarnymi słowami sąsiadom, którzy odważą się z posesji, gdzie on „urzęduje”, wynieść choć wiadro wody.

Duży kłopot ma kierownik sklepu spożywczego Stefan Szczepaniak z utrzymaniem higieny w swej placówce handlowej, bowiem by wymyć podłogę, ładę i półki sklepowe oraz by personel mógł umyć sobie ręce, chodźć trzeba po wodę do jego prywatnego mieszkania... przy ul. Kilińskie-go 136.

NIE „W BIEŻĄCYM ROKU”, A JUŻ!

Straszne brudy panują na posesji przy ul. Stalina 48, gdzie na podwórku leży żenastwo, beczki, wózki i inne rupiecie.

Lokatorzy tego domu własnym kosztem dostarczyli władzom dokumentację techniczną, na przeprowadzenie wody i oczekują teraz rezultatu swoich starań. Przyrzeczono im, że dom ten wodę otrzyma jeszcze w bieżącym roku.

My jednak uważamy, że dom przy ul. Stalina 48, posiadający urządzenia hydrauliczne, dom w którym mieszczą się dwa sklepy spożywcze, musi być przyłączony do sieci wodociągowej w jak najbliższym czasie. Tego wymagają podstawowe warunki sanitarno-higieniczne.

Sk.

„Sprawa do załatwienia” z Dymszą w festiwalu filmów polskich

Kinomanom mamy do zaimunikowania miłą wiadomość. 5 września rozpocznie się w Łodzi festiwal filmów polskich. W czasie trwania festiwalu obejrzymy około 20 dotychczas wyprodukowanych filmów polskich.

Festiwal zainauguruje niecierpliwą wyczekiwany przez publiczność ostatni wyprodukowany film pn. „Sprawa do załatwienia”. W filmie tym znany komik Adolf Dymśa występuje w ośmiu rolach.

O bliższych szczegółach festiwalu poinformujemy naszych czytelników w najbliższych dniach.

W. Kakowski.

(sib.)

Podróż w znane i nieznane (VI)

Kąpiele w... ubraniu

...dzieci — to było ostatnie słowo jakie padło z ust przyniesionego przez młyński kamień robotnika.

Dwadzieścia marek zapomogi otrzymała wdowa z sześciorgiem dzieci.

— Macie tu, dobra kobieto, na porzecz i dla dzieci — powiedział właściciel młyna, wręczając zrozpaczonej po stracie męża banknot.

Ale kobieta nie była „dobrą”. Z nieważnością cisnęła właścicielowi w twarz otrzymany banknot, a z ust jej padło: „Krwiopijca”!

Młody Chopin, bawiący w tym czasie w Dusznikach na kuracji, dał koncert, z którego dochód przekazał wdowie z sześciorgiem dzieci. I od tej pory Duszniki związane są na zawsze z jego imieniem.

Ludność miejscowa — wdzięczna młodemu Polakowi, który ujął się za wdowę po robotniku i koncertem swym zainicjował solidarnościową akcję pomocy — wystawiła Chopinowi skromny pomnik. Jedno ze źródeł zdrowotnych nazwano „Pieniawą Chopina”. W Polsce Ludowej rokrocznie w sierpniu odbywają się w uzdrowisku Festiwal Chopinowski z udziałem najwybitniejszych artystów.

Warto wspomnieć jeszcze jedno charakterystyczne w okresie międzywojennym wydarzenie.

W Dusznikach — uzdrowisku (miasteczko Duszniki jest oddlegie od uzdrowi-

ska około 1 km) wybito nowe źródło. Wyłaniały się dalsze możliwości rozwoju uzdrowiska oraz rozszerzenia zakresu leczenia. Jednak ówczesni właściciele uzdrowiska uważali za bardziej opłacalne zablokowanie źródła. „Korek” z pięciu ton cementu okazał się dość skuteczny. Nowe źródło przestało istnieć. Było nikomu niepotrzebne. Dla tych nielicznych, którzy mogli sobie pozwolić na leczenie w uzdrowisku, dotychczasowa ilość źródeł i urządzeń wystarczała w zupełności.

Dziś Duszniki cechuje ciągły rozwój. Pracuje się nad uruchomieniem zablokowanego źródła, by służyło ono zdrowiu ludzi pracy. Podobnie jak w innych uzdrowiskach, w Dusznikach prowadzi się prace odkrywczo-badawcze, mające na celu wyszukanie nowych, być może jeszcze bogatszych w składniki lecznicze, złóż borowinowych i źródeł wód mineralnych.

Unowocześnia się również „wytwórnia” (w cudzysłowie — bo twórcą jest sama natura) wolnego bezwodnika węglowego, który jest tu sprężony i wtańczony do szalowych butli. A do unowocześnienia wytwórni posłuży sprężarka z pancernika „Gneisenau”.

Tak to dziwnym trafem nurkowie z nad Bałtyku pomogli w rozwoju uzdrowiska, a sprężarka, która w rekach fascystów była jednym z maleńkich kółek maszyny siejącej mord i zniszczenie, będzie pracować dla dobra człowieka.

Zastąpienie starej sprzed stu prawie lat sprężarki, nową, to również wzrost bezpieczeństwa pracy zatrudnionych w wytwórni robotników. Tym m. in. różni się dzisiejsze życie w Dusznikach od tamtego z epoki Chopina, oraz z okresu międzywojennego.

Do dziwów uzdrowiska zaliczyć należy kąpiele w... ubraniu. Znaczące ilości wolnego bezwodnika węglowego pozwalają na stosowanie tak zw. suchych kąpiei. Pobiera się je w ubraniu. Pomagają one skutecznie w leczeniu chorób serca.

W czasie całorocznego sezonu — a jesień i zima w Dusznikach są równie piękne jak wiosna i lato — leczy się w uzdrowisku niezłyty górnych dróg oddechowych, choroby przewodu pokarmowego, reumatyzm mięśni i stawów oraz — jak we wszystkich uzdrowiskach dolnośląskich — choroby kobiece.

W leczeniu wykorzystuje się wody wspomnianej na wstępie „Pieniawy Chopina” — ciepła (19°C) szczawa ziemno-żelazista o dużej zawartości bezwodnika węglowego — oraz wody „Zimnego Źródła” i „Źródła Jana Kazi-mierza” — szczawy alkaliczno-ziemne o dużej zawartości wapnia. Wodę z tego ostatniego źródła stosuje się jedynie do picia, z pozostałych do picia i kąpiei.

Równie ważnym czynnikiem leczenia jest klimat. Mimo, że uzdrowisko leży na wysokości około 500 m. nad poziomem morza, klimat posiada taki, jak na wysokości 1000 m. Sprawiła to wąska dolina rzeki Bystrzycy, w której leżą Duszniki u stóp 500-metrowej ściany Gór Stołowych.

DZIENNIK ŁÓDZKI nr 196 (2824)

SPORT

Bek utracił tytuł mistrza Polski Gratulujemy Płodziszewskiemu

W chwili gdy otrzymaliśmy wiadomość z mistrzostw torowych Polski z Wrocławia, byliśmy zaskoczeni rezultatem wyścigu na 4 tysiące metrów.

Płodziszewskiego znamy dobrze jako kolarza bardzo ambitnego. Ten młody zawodnik startował u nas kilka razy na torze w Helenowie, ale specjalnie nie zwracał na siebie większej uwagi, a tu tymczasem na torze we Wrocławiu potrafił pokonać wszystkich swoich groźnych rywali, w tym rekordzistę Polski na tym dystansie Jerzego Beka, zdobywając ostatecznie mistrzostwo Polski.

Płodziszewski został więc mistrzem Polski uzyskując czas — 5:23,8. Płodziszewski wyeliminował więc nie tylko

Beka, ale Marchwińskiego i Grundmana.

GDZIE TKWI PRZYCZYNA PORAZKI BEKA?

W czasie pobytu w Łodzi kolarzy z CSR, sygnalizowaliśmy spostrzeżenia zawodników Czechosłowacji, którzy byli bardzo zdziwieni, że Bek startuje za prowadzeniem motorów, że nie może sobie ostatecznie ustalić dokładnie konkurencji.

Uwagi te wydały się nam całkiem słuszne i sędziłymi,

że kierownictwo sekcji kolarzkiej Włókniarza potrafi odpowiednio „ustawić” Beka, ale niestety doskonali ten kolarz w dalszym ciągu startował za motocyklami, a co gorsza w czasie zorganizowanego przed mistrzostwami Polski, obozu treningowego we Wrocławiu, Bek zdecydował się na start na dystansie 200 okrążeń toru!

ZŁY SYSTEM TRENINGÓW

Nie można się dziwić, że kolarz ten, tak, jak i pozosta

li zawodnicy Włókniarza, przez nie zaprowadzanie rozkładu przeprowadzanych treningów został ostatecznie przetrainowany.

Nie można wymagać od rasowego kolarza, aby startował dwa razy w tygodniu, a trenował prawie codziennie. Zawodnicy są przemęczeni i nie dziwnego, że do głosu dochodzą ci, którzy potrafili znacznie lepiej przeprowadzać treningi. Niemniej jednak trzeba Płodziszewskiemu serdecznie pogratulować nie tyle za pokonanie groźnych rywali, ile za ustanowienie nowego rekordu Polski.

Tysiąc zgłoszeń do I Spartakiady MRN

PREZ. RN M. ŁÓDZI i prezydium DRN były do niedawna tymi instytucjami, których pracownicy mimo istniejących możliwości, mimo opieki i pomocy władzy ludowej nie uczestniczyli w czynnym życiu sportowym. Zrzeszenie „Ogniwo” powołane do szerzenia kultury fizycznej i sportu wśród pracowników państwowych nie wykazywało się tu prawie żadną działalnością. Koło sportowe przy Prezydium RN m. Łodzi było mało żywotne i liczyło tylko znikomą ilość członków. Nie potrafiła również ożywić życia sportowego rada miejska i rady oddziałowe.

Ostatnio aktywność polityczną i sportową Rady Narodowej m. Łodzi omówił metody walki o dokonanie przełomu i umasowanie nie uprawiania sportu przez pracowników przydziałów rad narodowych. W wyniku dyskusji postanowiono rozpocząć skuteczną i długookresową walkę o umasowanie sportu od zorganizowania w dniach od 21 do 23 sierpnia br. I spartakiady pracowników Prez. RN m. Łodzi i przydziałów DRN.

DAJĄC MOŻNOŚĆ przygotowania się do Spartakiady i stałego uprawiania sportu przez jak największą liczbę pracowników, udostępniono im boisko i basen pływalni ZS Włókniarz przy ul. Kilińskiego, zapewniono na dni treningu (poniedziałek i czwartek) wykwalifikowanych instruktorów. Począwszy od 10 sierpnia br. rozpoczęły się stałe treningi. Na pierwszy dzień przybyło ponad 150 osób, w tym

ponad 50 kobiet. Trening przeprowadzany jest w wielu dziedzinach, jak lekkoatletyka, pływa-

Zgłosiło się już 120 drużyn

Do Pucharu Polski zgłosiło się już z terenu Łodzi 120 drużyn. Ilość ta nie jest jeszcze zadawajająca. Będziemy zadowoleni z chwilą gdy na liście znajdzie się ponad 200 zespołów.

Jeszcze przez trzy dni Sekcja Piłki Nożnej ŁKKF przyjmować będzie zgłoszenia. Chodzi przede wszystkim o zgłaszanie drużyn dotychczas nie biorących udziału w rozgrywkach, o tak zwane dżiki drużyny, które istnieją na terenie naszego miasta.

Jeszcze trzy mecze juniorów

Juniorzy łódzkiego Włókniarza, którzy bawiąc na obozie treningowym w Świdnicy biorą jednocześnie udział w mistrzostwach Polski nie przegrali jeszcze ani jednego spotkania odnosząc szereg cennych sukcesów. Dokończenie mistrzostw nastąpi w końcu bieżącego tygodnia w piątek, sobotę i niedzielę. Liczymy na dalsze sukcesy drużyny Włókniarza.

nie, piłka siatkowa, piłka nożna, strzelectwo, tenis stołowy itd.

Równolegle z propagandą sportu i stworzeniem warunków do stałego uprawiania sportu daleko posunęto prace organizacyjne, związane ze Spartakiadą, nad którą protektorat objął prze wodniczą Prez. RN m. Łodzi — Ryszard Olasek. Powołano także do życia komitet organizacyjny I Spartakiady, na czele którego stanął znany działacz polityczny i sportowy, sekretarz Prez. RN m. Łodzi — Z. Kaźmierczak.

W PIERWSZYCH DNIACH przy mówianiu zgłoszeń, swój czynny udział w Spartakiadzie zadeklarowało 963 pracowników Prez. RN m. Łodzi, w czym 387 kobiet. M. in. zgłoszono 8 drużyn do siatkówki męskiej i tyleż żeńskiej, 91 mężczyzn zgłosiło swój udział w 20 km wyścigu kolarskim, a do 5 km wyścigu kolarskiego zgłosiło się 15 kobiet. Ponad 200 osób w tym około 80 kobiet weźmie udział w konkurencjach lekkoatletycznych, ponad 100 osób w pływackich, a ponad 430 w zawodach strzeleckich. Napłynęły liczne zgłoszenia do turnieju tenisa stołowego i turnieju szachowego. Udział swój w poszczególnych konkurencjach Spartakiady zgłosili już także członkowie Prez. RN m. Łodzi. Z każdym dniem ilość zgłoszeń rośnie.

Jednocześnie komitet organizacyjny Spartakiady opracowuje już w ścisłym porozumieniu z ŁKKF i ZS Ognio techniczną stronę przeprowadzenia tej masowej imprezy.

Hokeiści Spójni zwyciężyli

W trzecim dniu międzynarodowego czwórnego hokeja na trawie, w pierwszym spotkaniu Aktivist (Berlin) pokonał Austrię (Wiedeń) 2:1 (1:1). Spotkanie stało na bardzo wysokim poziomie. W ostatnim meczu ZS Spójnia odniosła wysokie zwycięstwo nad ZS Stał 6:0 (2:0).

Zwycięzcy byli zespołem znacznie szybszym i lepszym technicznie.

W wyniku 3-dniowego turnieju pierwsze miejsce i puchar GKFF zdobyła ZS Spójnia, która uzyskała 4 pkt. i stosunek bramek 7:1, przed Aktivist (Berlin) — 4 pkt. — 7:3, Austrią (Wiedeń) — 3 pkt. i Stał — 1 pkt.

Z wiośłem i przy piłce

Panował niesamowity upał. Miasto już w godzinach rannych zaczęło się wyludniać. Tramwaje podmiejskie są oblegane, autobusy przepełnione, na dworcach kolejowych ruch. Pędzą ciężarówki przeładowane pracownikami poszczególnych zakładów pracy. Wszyscy chcą dobrze wykorzystać dwa dni świąt.

Szkoda, że nie ma ani jednej ciekawszej imprezy sportowej w Łodzi. Ci, którzy mogli, wybrali się do Warszawy na mecz piłkarski Włókniarz — Kolejarz. Dziesięć potężnych samochodów PKS przewoziło turystów z PTTK Łódź na mecz, w którym z udziałem Włókniarza, ale i prywatnie. Są piękne białe flagi. Ktoś puścił w górę ogromnego latawca. Szybkuje nad wodą, krąży wysoko nad drzewami.

Nad brzegami stawu ośrodka sportów wodnych w Rudzie Pańskiej padł rekord frekwencji. Przeszło 100 kajaków krążyło po jeziorze. Znalazły się kajaki nie tylko wypożyczone przez Włókniarza, ale i prywatne. Są piękne białe flagi. Ktoś puścił w górę ogromnego latawca. Szybkuje nad wodą, krąży wysoko nad drzewami.

Wyjątkowym powodzeniem cieszy się piłka. Starsi „sportowcy” przypominają jak to kiedyś kopali na boiskach. Młodzi wali z całej siły do zaopieczonych na poczekaniu bramki.

Idziemy na wyspę. Przejście jest łatwe. Woda nie dochodzi do szyi, a radości moc.

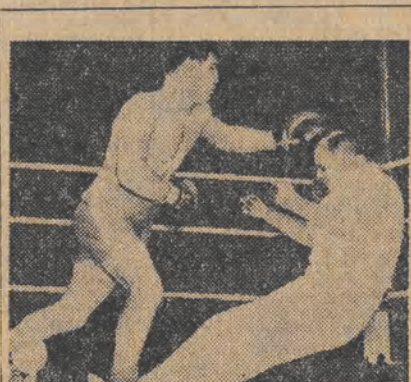
Piwo, lody, owoce — cieszą się powodzeniem. Tak przez cały dzień trwała nierzmiernie zamęczona zabawa mimo, że woda na stawie pod koniec dnia była już nieco mętna, zmieszana z piaskiem, no i ciepła.

Spotkamy się w tym samym miejscu i o tej samej godzinie za tydzień, w niedzielę, 23 bm. Oby tylko pogoda dopisała!

Czy zdobyłeś SPO?

Za dolarową kurtyną

Sport czy masakra?...

Rozjuszony bokser zachodnio-niemiecki P. Mueller nokautuje sędziego, wyrażając w ten prymitywny sposób umieszczenie jaskiniowca swoje niezadowolone z werdyktu sędziowskiego.

Busch kupuje „Kardynałów” za 3,7 miliona dolarów — takie oto sensacyjne ogłoszenie ukazało się niedawno w wielu gazetach amerykańskich. „Kardynał” — to znany w Ameryce klub zawodowych baseballistów, a „Busch” — to niemiecki znany koncern piwa, na czele którego stoi multimilioner August A. Busch.

Na pierwszy rzut oka ogłoszenie wydaje się dziwne, bo co ma właściwie koncern piwa ze sportem, z baseballistami? Trzeba znać Amerykę, żeby wiedzieć co kryje się za takim ogłoszeniem. Rzecz w tym, że sport w krajach kapitalistycznych jest jednym z najbardziej dochodowych interesów handlowych, i dlatego też, kiedy były właściciel klubu „Kardynałów” podał do wiadomości, że chce sprzedać „hurtem”

wszystkich graczy, szef koncernu piwa wyłożył natychmiast ok. 4 milionów dolarów. Graczy z „Kardynałów” nie spytano nawet o zdanie. O tym, że należą teraz do nowego właściciela, mr Buscha, baseballiści dowiedzieli się z gazet...

W samym fakcie sprzedaży „klubu” prasa burżuazyjna nie dostrzegła czegoś niewiarygodnego, natomiast sensację wzbudziła suma, jaką koncern Buscha zapłacił za graczy.

HANDEL ŻYWYM TOWAREM

W krajach kapitalistycznych sportowców sprzedaje się i kupuje jak każdy inny towar, przy czym są oni całkowicie zależni od woli właściciela. W końcu ubiegłego roku gazeta „Sueddeutsche Zeitung”, wychodząca w Muenchen (Niemcy zachodnie), opublikowała dane, charakteryzujące rozmiar ary podobnego rodzaju handlu w krajach Europy zachodniej. Oto niektóre z nich.

Angielski klub piłki nożnej „Aston Will” „nabył” w roku ubiegłym jednego z lepszych napastników Anglii T. Forda za okrągłą sumę 29.500 funtów szterlingów...

Za ćwierć miliona marek zachodnio-niemieckich „nabył” hiszpańskie zjednoczenie piłkarskie „Madrid” Niemca — Frica Waltera...

Swego rodzaju rekord w tej dziedzinie pobił klub piłkarski „Woll Werschampton”, płacąc za piłkarza E. Olchurha 36 tys. funtów szterlingów...

W „DETALU” I W „HURCIE”...

Przy transakcjach handlowych — sprzedaży i kupnie sportowców — spekulanci „od sportu” zgarniają kolosalne zyski.

Od akademickiego mistrza świata, Piorkowskiego otrzymaliśmy pocztówkę z Bukaresztu. Na pocztówce czytamy: „Serdeczne pozdrowienia z pięknego Bukaresztu dla pracowników redakcji i dla wszystkich łodziaków przesyła Piorkowski”
W imieniu swoim i w imieniu wszystkich „łodziaków” dziękujemy Piorkowskiemu za pamięć.

Kocerką wicemistrzem Europy w skiffie

Na jeziorze Bagsvaerd koło Kopenhagi zakończyły się wioślarskie mistrzostwa Europy.

Piękny sukces odniósł nasz reprezentant T. Kocerką, zdobywając tytuł wicemistrza Europy na jedynekach. Polak zajął drugie miejsce w biegu finałowym, przegrywając po zaciętej walce o 2,4 sek. z Włosem (Jugosławia).

Kocerką przed zakwalifikowaniem się do finału startował trzykrotnie. W eliminacji zajął drugie miejsce za Francuzem Giovannoni, a w półfinale był również drugi za mistrzem olimpijskim — Tiukalowem. O wejściu do finału zdecydował repasaż, w którym Kocerką pokonał Malenkowicz (CSR).

Słabo wypadła polska dwójka ze sternikiem (Loren, Thomas, sternik — Michalski). Polacy wylosowali silny półfinał, w którym zajęli ostatecznie miejsce za Francją, Holandią, Danią i Szwecją. W repasażu dwójka polska była trzecia za Danią i Finlandią.

Duży sukces odnieśli wioślarze radzieccy zdobywając dwa tytuły mistrzowskie (ósemka i dwójka bez sternika) oraz dwa tytuły wicemistrzowskie (dwójka podwójna i czwórka ze sternikiem). Osada czechosłowacka zajęła pierwsze miejsce w czwórce ze sternikiem.

Wyniki:
JEDYNKI: 1) Włose (Jugosławia) — 7:14,6, 2) Kocerką (Polska) — 7:17,0, 3) Giovannoni (Francja) — 7:17,7, 4) Schütt (Zagłębie Saary) — 7:36,1, 5) Tiukalow (ZSRR) — 7:44,6.

ÓSEMKA: 1) ZSRR — 6:08,1, 2) Dania — 6:12,5, 3) Francja, 4) Włochy, 5) CSR.

DWÓJKI PODWÓJNE: 1) Szwajcaria — 6:51,4, 2) ZSRR — 6:57,8, 3) Jugosławia, 4) Belgia, 5) Dania.

DWÓJKI BEZ STERNIKA: 1) ZSRR — 7:03,9, 2) Belgia — 7:05,8, 3) Dania, 4) Szwajcaria, 5) Niemcy zach.

DWÓJKI ZE STERNIKIEM: 1) Francja — 7:41,1, 2) Niemcy zach., 3) Belgia.

CZWÓRKI ZE STERNIKIEM: 1) CSR — 6:41,8, 2) ZSRR — 6:44,0, 3) Szwajcaria, 4) Włochy, 5) Niemcy zach.

Trening przed meczem z Warszawą

W związku z mającym się odbyć w dniu 23 bm. meczem reprezentacji III Ligi (warszawskiej i łódzkiej) wyznaczony został trening drużyny łódzkiej. Odbędzie się on 19 bm. w Częstochowie na boisku GWKS.

Na treningu powinni przybyć następujący zawodnicy z GWKS Częstochowa: Henczel, Matejczak, Broda, Maksel, z Ognia Częstochowa — Halikiewicz, Kozłowski, z Włókniarza Radom — Ciupa, Rusinowicz, Szymański, ze Stali Starachowice — Zawada, Szymczyk, Lamborski, Maciąg, ze Stali Skarżysko — Zyla i Pietrzak, z LZS Suchedniów — Jung, z Włókniarza z Pabianic — Kurowski, Zuber, Nowacki, Wagner, Dąbrowski, z Kolejarka Łódź — Jach, z Włókniarza Widzew — Marciniak, ze Spójni Tomaszów — Wędrak, Gadał, Gadał II, Parada.

Po meczu tym ustalony zostanie ostatecznie, przez specjalnie powołaną komisję, skład reprezentacji grupy łódzkiej III Ligi.

Mecz z Warszawą jak już pisaliśmy odbędzie się w Skarżysku.

RADIO

WTOREK, 18 SIERPNIA

6.10 Kalendarz radiowy. 6.15 (Ł) Wład, dla wsi. 6.30 Dziennik poranny. 6.50 Muzyka. 7.20 i 17.30 (Ł) „Z mikrofonem przez miasto i wieś”. 7.40 (Ł) Muzyka. 7.48 Stan pogody. 7.55 Wład, poranne. 8.00 (Ł) Muzyka poranna. 11.45 Głos mają kobiety. 12.04 Dziennik południowy (przebieg prasy świątecznej). 12.15 Na swoją nute. 12.45 Aud. dla wsi. 13.00 Wieś tańczy i śpiewa. 13.15 Muzyka popularna. 14.10 Wariacje fortepianowe komp. polskich. 14.35 Popularna muzyka. 15.10 „Czekalów”. 15.30 Audycja dla dzieci. 16.00 Pieśń kompozytorów polskich. 16.20 (Ł) „Dom młodych” — aud. dla młodzieży. 16.35 (Ł) „Dawne tańce”. 17.00 Wiadomości popołudniowe. 17.05 Korespondencja z zagranicy. 17.20 (Ł) Koncert rozrywkowy w wyk. ork. ERPR p. d. H. Debicha. 17.20 (Ł) „Prawdziwy mąż zaufania”. 17.40 (Ł) „Boho dnia”. 17.45 (Ł) „Pieśń masowa”. 18.00 (Ł) „Skryzanka Wszechnicy Radiowej”. 18.10 (Ł) „Dziś tygodniak dźwiękowy”. 18.30 „W pracowniach uczniów”. 18.40 Muzyka ludowa. 19.05 Gra orkiestra. 19.10 Reportaż literacki. 19.30 Muzyka i aktualność. 20.00 Koncert wielkiej orkiestry symfonicznej. 20.58 Stan pogody. 21.00 Dziennik wieczorny. 21.26 Wład. sportowe. 21.36 Muzyka rozrywkowa. 22.00 Muzyka taneczna. 22.30 Weber: Śwata fortepianowa nr 1 Cdur. 23.10 Koncert muzyki dawnej. 23.50 Ostatnie wiadomości.